

Identificats 344 vestigis arqueològics al Parc Nacional d'Aigüestortes

Un equip d'investigadors liderat per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) ha identificat al Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici (PNAESM) un total de 344 vestigis arqueològics, el que el fa una de les zones de muntanya europees amb més intensitat de registres documentats

Les dades són fruit d'un programa de recerca d'arqueologia de muntanya encarregat per la direcció del Parc Nacional i realitzat al llarg de 10 anys (2004-2014), que ha incorporat l'estudi de prospecció sistemàtica de superfície a la seva metodologia.

La idoneïtat d'incloure aquesta metodologia a la recerca arqueològica i paleoecològica tradicionals en l'alta muntanya i els resultats associats obtinguts els han explicat en un article a *Quaternary International*, en què han repassat també les troballes realitzades al llarg de més d'una dècada. "El nostre coneixement sobre el passat històric i arqueològic del Parc ha canviat radicalment, en revelar un territori humanitzat difícil d'imaginar pocs anys enrere. L'any 2001 no hi havia cap registre arqueològic de les zones estudiades, només coneixíem uns pocs vestigis per referència oral dels ramaders. El que tenim ara contradiu la nostra percepció de les zones de muntanya com a reserves naturals, preservades de la intervenció humana", indiquen els autors en l'article.

Rastrear el parc

"La recerca constata igualment que la majoria dels registres es localitzen per sobre l'actual límit superior del bosc, dins o molt a prop de zones de pastura. Aquest fenomen referma la vinculació de l'ocupació humana del territori amb les pràctiques ramaderes i, alhora, obre la incògnita sobre el grau de responsabilitat humana sobre els paisatges de prats actuals per sobre dels 2.200 metres d'altitud", explica Ermengol Gassiot, professor del departament de Prehistòria i director del Grup d'Arqueologia d'Alta Muntanya, que coordina el projecte.

Per detectar-hi les restes, especialment per sobre dels 2.000 metres d'altitud, han rastrejat la superfície del Parc dividint-la en transsectes, i, complementàriament, han fet servir sistemes de detecció remota (LIDAR), mapes ortofotogràfics i fotografia aèria. Les dades obtingudes s'han projectat en un Sistema d'Informació Geogràfica del patrimoni arqueològic del Parc Nacional, que en facilita la seva gestió i anàlisi.

Patrons d'ocupació

Això els ha permès tenir una perspectiva més general sobre la dimensió espacial de les pràctiques socials que s'hi van dur a terme i avançar patrons d'ocupació al llarg del temps. També proposar una nova definició, interpretació i documentació dels vestigis identificats, que inclouen principalment restes arquitectòniques, però també abrics, túmuls i troballes aïllades d'objectes com ara ganivets de sílex i recipients ceràmics.

La majoria dels jaciments identificats, 221, són restes arquitectòniques a l'aire lliure: murs, tancats de diferent mida i funcionalitat i possibles estructures de vivendes, molts dels quals interrelacionats formant assentaments complexos. La resta són abrics que aprofiten acumulacions d'origen glaciari de grans blocs de roca, molts amb estructures, com murs per a la distribució interior i per protegir l'entrada. Finalment, un petit conjunt de cercles de pedres podrien representar monuments funeraris, tot i que de moment no se n'ha excavat cap. Els vestigis es troben principalment en els circs glacials i en les valls secundàries del Parc, pròxims a rierols, rius o llacs, principalment en zones actuals de pastures i praderies.

En zones altes i en tarteres

El fet que la majoria de les restes estiguin en les zones més elevades ha sorprès els investigadors. Un total de 165 es troben entre els 2.200 i 2.400 metres d'altitud, una zona que només suposa el 25% del Parc; i entre els 2.400 i 2.600 m, el 27% del Parc, n'hi ha 69. Per sobre dels 2.600 encara n'hi ha 10 més. Els ubicats a major altura no són ni més petits ni menys importants que els de les zones més baixes, contra el que es podria pensar en un principi, pel desplaçament humà cap a les valls o a la major dificultat per transportar-hi càrregues.

El contingut d'aquest comunicat va ser publicat primer en la web de la Generalitat de Catalunya

Datos de contacto:

Nota de premsa publicada en:

Categorías: [Historia](#) [Cataluña](#) [Ecología](#)

NotasdePrensa

<https://www.notasdeprensa.es>